

Mézőgazdasági

Megalakult pénteken a Nemzetközi Mézőgazdasági Társaság (IGIP) XIV. nemzetközi szimpoziumjának végnapja. Az ausztriai székhelyű társaság évente tartott hagyományos konferenciáját az idén augusztus 27-30. között rendezte meg Budapesten. Első ízben szocialista országban. A szervezésben együttműködik a Budapesti Műszaki Egyetemmel, az Országos Oktatás-technikai Központtal, valamint az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottságával és a MTE SZ-szel.

A Budapesti Műszaki Egyetemen tartott alakuló ülésen Trautmann Rezső, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, a tanácskozás fővédnöke méltatta a szimpozium jelentőségét a különböző társadalmi rendszerű országok szakembereinek kapcsolatában, a műszaki oktatás nemzetközi tapasztalatainak kiismerésében.

Új tévéadó

A Posta Rádió és Televízió Műszaki Igazgatósága értesíti a televízió-előfizetőket, hogy sikeres próbautazás után Letenyén január 12-én szombaton üzemkezdettől új, a televízió 2-es programját sugárzó berendezés kezd meg a rendszeres adást.

A 80 wattos berendezés az OIRT 39-es csatornán sugároz; adása a már meglévő tv 1-es programra állított antennájával változtatás nélkül vehető.

Vita az Irányelvről

Mit teszünk öt év alatt?

Kábelt gyártani nem könnyű. Ez az iparág ugyanis sok-sok versenytársat talál magának a világpiacon; és ha akarja, ha nem, akkor is. A Magyar Kábel Művek szegedi gyárat néhány éve felújították. Nem kis pénzbe került. Az eredmények öket igazolják. Minden gond és nehézség ellenére teljesítették éves tervüket, s jóval hamarabb mondhatják búcsút az óéveknek, mint a naptár. Dr. Fraknóy Gábor, a szegedi városi pártbizottság titkára tett fel egy fontos kérdést a kábelgyáraknak az irányelvekről szóló vitában: „Megalapozottak-e vajon a gazdasági növekedésre vonatkozó elképzelései a központi vezetésnek?”

Es elkezdődött a vita. Az első hozzászóló Kiss Ida technológus volt. Arról beszélt, hogy az irányelvekben rögzítettek nincsenek vitatkozni, mert a nép véleményét tükrözi az összes gondolat. A feladatokra kell koncentrálni. Csak akkor lehetséges, hogy életszínvonalunk javuljon, ha mi itt, ebben a gyárban is többet teszünk az asztalra, mint eddig.

A technológus asszonyak volt egy kérdése is: vajon hosszú távon szükség van-e a vállalati gazdasági munkaközösségekre? Mikor lehet olyan bérézési feltételeket teremteni, hogy a napi nyolc órai munkaidő alatt is meg lehessen keresni annyi pénzt amennyi a jó megélhetéshez szükséges? Végül is azt mondta, hogy a mostaninál értelmesebb szabályokra és szabályozókra van szükség. És azt is hozzátette még, hogy a legelőszólagosabb pazarlás a rossz minőségű munka.

Nem tapsolták meg, mert ilyen gyűléseken ez nincs divatban. Ezen a taggyűlésen is kiderült, mert szinte mindenki elmondta, hogy a kis pénzből élő nyugdíjasok és a fiatalok problémáit kellene megoldaniuk a következő öt esztendőben. Szűcs Tiborné tmk-előadó azt kérdezte, hogy van-e most Magyarországon felső tízezer? Fraknóy Gábor szellemesen válaszolt: „Azok, akik megdolgoznak a pénzért azok, akik látástól valószínűleg dolgoznak, nem biztos, hogy a felső tízezer tagjai...”

Mészáros Sándorné oktatási előadó és üdülési fele-

lős, ő arról is beszélt, hogy olcsóbb üdülési lehetőségeket kellene teremteni a dolgozóknak. Ellentmondtak neki. Többen is. Nem arról van szó ugyanis, hogy az igényeket kell lejjebb venni, hanem arról, hogy mindenki hozzájusson a pénzértékekhez, akár a Balatonnál, akár a Mátrában, Tulajdonképpen mindenféle lehetőséget meg lehetne teremteni. És meg is kell teremteni.

Zoltáni Zoltán lapozott az irányelv kötetében. S azt mondta, mosolyogva mondta: a jövő biztató. Ha az, ami ide van írva, megvalósul, akkor nincs miért szorongani egyetlen műszaki értelmiséginek sem. Értelme, hogy a fiatal mérnök mire gondolt. A bérszabályozás új lehetőségei lehetővé teszik, hogy egy-egy vállalat anyagilag is elismerje a számára fontos emberek jobb munkáját.

Zoltán Ferenc, a vállalati főmérnök azt mondta, hogy ez az irányelv minden magyar állampolgárhoz szól. Nagyon jó dolog, hogy nem határozattervezet alakított a Központi Bizottság, mert így mindenki hozzáférheti saját gondolatait az írott szöveghez. Segíthet, s mindig a közös gondolkodásban van a legnagyobb erő. Az, hogy számít ránk a népgazdaság — mondta a szegedi kábelgyár főmérnöke — erőt ad nekünk!

Gorcsa Attila, a vállalati pártbizottság titkára a munkafegyelem kérdéseit feszegette. Igen sok eredményt értünk el, de ez sem elég, többet és többet és többet kell tennünk. Előfordul még egy-egy jelesebb nap és névnap alkalmából, hogy néhány dolgozónk a pohár fenekére néz. Am egészen biztosak lehetünk benne, hogy a vezetők személyes példamutatása eléri a maga hatását.

Dobra Ferenc, a műszaki fejlesztés egyik felelőse a gyárban, jó volt a szájából hallani, amikor a belső tartózkodásra apellált. A fejlődés nem mindig pénz kérdése, hanem ötletké. mondta, csak azt kellene elérni, hogy egy-egy gondolat hamarabb válhassék anyaggá és formává, mint eddig.

A szakmai tudás átlagosan tíz év alatt avul el. Nem véletlen, hogy a kábelgyár kommunista tanácskozásán igen sok szó esett a felnőttoktatás ügyeiről is. Abban egyeztek meg, hogy tanulni pedig mindenkinek muszáj. Beosztottnak és vezetőnek egyaránt. És valószínűleg azért, mert a gyár vezetése rendszeresülétkben gondolkodik...

Petri Ferenc

Magyar-iraki gazdasági tárgyalások

A magyar-iraki gazdasági együttműködési állandó vegyesbizottság január 8. és 10. között Bagdadban tartotta meg 10. ülését. Marjai Józsefnek, a Minisztertanács elnökhelyettesének és Hasszan Alinak, a Forra-

dalmi Parancsnoki Tanács tagjának, kereskedelmi miniszternek, a vegyesbizottság társelnökeinek vezetésével.

A magyar küldöttség vezetőjét fogadta Taha Jaszin Ramadan, a Forradalmi Parancsnoki Tanács tagja, a miniszterelnök első helyettese. Marjai József találkozott Szubi Jaszin Hodeir ipari és bányászati miniszterrel és más iraki vezető személyiségekkel.

A tárgyalásokon tájékoztatták egymást országuk helyzetéről, s áttekintették a kétoldalú gazdasági kapcsolatokat alakulását. Megállapították, hogy a bizottság legutóbbi ülészaka óta a magyar vállalatok eredményesen járultak hozzá az iraki gazdaságfejlesztési programok megvalósításához. A bizottság társelnöke megerősítették kormányainak a két ország közötti kölcsönösen előnyös kereskedelmi, gazdasági együttműködés továbbfejlesztésére irányuló szándékát.

Iraki tartózkodása során a kormány elnökhelyettese találkozott a Kelet-Bagdad térségében dolgozó magyar munkásokkal és szakértőkkel. A Minisztertanács elnökhelyettesét a bagdadi repülőtéren Hasszan Ali bícsúztatta. Jelen volt Pereszlényi Zoltán, hazánk iraki nagykövete is.

Marjai József pénteken hazaérkezett Budapestre.

Törődés a tanyavilág lakóival

Tehenészek, jószágok a pusztán

Azt mondják, a varjak sokáig élnek. Tömegekben élnek az országút szélén. Az öregebbek nyilván meg emlékeznek a régi szép időkre, amikor több ló járt az úton ilyenkor télidőn, s ez biztosította az alapellátást a varjúnepségnek. Az is lehet, hogy szidják, a mostani benzines világot, amely nekik csak így-úgy szennyezett levegőt biztosít. Ahogy lemerészkedik egy dűlőre a Ladával, rögtön keresztbe áll, tehetetlenül pörög a kerek, mígnem löerőt megtoldjuk a magunkéval, s gyorsan visszaiszkolunk a biztonságosabb műtra.

Fekete kabátos emberek lapátolják a havat a tanyák kijáróin. A kisiskolások most is elmentek a domaszéki körzeti iskolába. Amelyik közel lakik a buszmegállóhoz, jön busszal, bebugyolálva, fagyoskodva. Amelyik meg messzebb lakik, azokat összegyűjti a Szőlőfűrt Szakszövetkezet mikrobusza. A szakszövetkezetnek különben is nagy szerepe van abban, hogy a közösen nagybűt földútjai járható: traktorai minden újabb havazás után járhatóvá teszik az utakat. Ez régi hagyomány, jóformán természetesnek számít, a dolguktól ráérnek a traktorosok is, nem kell ilyenkor szántani. Csak persze, nincs ingyen.

Sok idős ember él egyedül a tanyavilágban. A zord idő megnehezíti az ő életüket is. Legtöbbjük még gazdálkodik, néhány, malacot, tyúkot tart, nem is először látunk nagy havat, valahogy megvannak. Akiknek nagyon nehéz a helyzete, magát sem tudja már el látni, ahhoz kimennek a szociális gondozók. Domaszéken nem merészkedtünk a nyomukba, amikor kerestük őket, akkor is a tanyákat járták. Hármán vannak, egy főállású, egy tiszteletdíjas, meg egy négyórás munkaidőben dolgozó. Gyógyszert, főtt élelmet visznek, begyűjtanak, tüzelőt szereznek. Legalábbis ezt hallom a tanácsházán.

— Hogy szereznek tüzelőt? Aki jól bírja magát, annak sem jut!

— Előnyt élveznek a TÜZEP-en, ha jön szén, akkor utalunk ki rendkívüli szociális segílyt, amin a gon-

dozók tüzelőt vásárolnak a rászorulóknak.

— Mi történik, ha nem jutnak el a tanyákba, olyan szigorú a tél?

— Ilyen még nem volt. A főállású gondozónk férje traktoros a szakszövetkezetben, megy előre, tisztítja az utat, ha másképp nem megy.

— Domaszéken nincs gyógyszerár. Honnan szerzik a gyógyszert?

— A körzeti doktornőnek van azért kézi gyógyszerára. Ha abban nincs meg valami, bemennek érte Szegedre.

— Sokan vannak, akiknek szükségük lenne ilyenkor szociális gondozásra, de nem jár hozzájuk a gondozó?

— Nem. Az idősök többsége családban vagy legálábbis társasan él. Forma szerint nekik kell kérniük a gondozást, de tanácsagjaink, a körzeti rendőr járják a tanyavilágot, ismernek mindenkit. Egyébként most folyik egy fölmerés az idős korúak helyzetéről, ebből is kiderül, ki hogyan él. Ilyenkor sügünk a rászorulóknak: kérjük, s akkor mi adunk. Mióta Szegedhez tartozunk, azóta több lehetőségünk van a szociális otthonban való elhelyezésre is.

A domaszéki Szőlőfűrt Szakszövetkezet szarvasmarhatelepére távol a műüttől, a pusztaság kellős közepén találtunk rá. A bekötőt mindkét oldalát kifeszített tuskódrótok szegélyezik, körülöttünk behavazott legelő. Amikor áramot is vezetnek a drótra, ez örízte a teheneket. Novembertől májusig telelőn vannak a tehenek. Kíváncsiak voltunk, e hideg időben hogy megy a domaszékieknek a rideg állattartás, amelynek még nem volt ekkora próbája, mint a mostani, húszfokos fagyok.

A három oldalról védett, szerfás épületet szalmabálakkal barikádozták körül, hogy felfogja a metsző hideget hozó szelet. Az előtérben, a kifutóban, a szabad ég alatt jámboran áll-dogálnak a magyartarka tehenek. A mínusz 10—20 fokos hőmérsékleten bizony nagy szükség van a gényekben hordozott értékes tulajdonságra: az igénytelenségre és ellenállóképes-ségre. Az itatóban a vizet elektromos fűtéssel langyo-

sítják, hogy be ne fagyjon.

Az állatok szállásától jobbra-balra szélfogóként hatalmas bálakazlak tornyosulnak. Az idén a fűszénát is bebálázták — még a Szegedi Ipari Vásáron is bemutatták ezt. Egy hétfé- gi kis házra emlékeztető épületben vészelik át az időjárás viszontagságait az állatgondozók. Napközben ketten etetik, figyelik a 142 tehenet, és a külső karamban az 57 üszőt. Egy traktoros segít nekik a szállításban. Éjjel egyetlen ember az állatok gazdája, ővé a felelősség is. Mostanság sűrűbben kell járni a kis házba melegedni, itt a pusztán az átlagnál 4—5 fokkal is hidegebb van.

Lukácsné Dévényi Zsuzsanna a telep vezetője, Szegedről jár ki nap mint nap. A szakmai felügyeletre, az ilyenkor előforduló üzembizavarok megszüntetésére szorítkozik a munka. Ebben azonban közös az érdekelt-ségük a gondozókkal. Az állatállomány gondos kezelését nemcsak a vezetőség, hanem a szakszövetkezet tagsága is elvárja. A háztáji gazdaságban nevelik az innen kikerülő borjakat, bérhizlalást végeznek. Most is 40 üsző és 78 bika van így a tagoknál. A tavaly le-adott állatok zömét extrém minőségűre értékelte a felvásárló.

Régen a postás tolt a biciklijét a behavazott földutakon. Most a tanyaiaik tolják a biciklit, hogy eljussanak a postaládákhoz az újságért, levélért, akinek van, az a nyugdíjáért.

T. — T.

TÉLI GYERMEKÖRÜMÖK

Somogyi Károlyné felvételei

A Magyar Posta tájékoztatója

A posta tájékoztatója azokat az ügyfeleket, akik a hírlap-előfizetési díjakat számlán egyenlítik ki, hogy az év eleji hírlap-áremelésből származó díjkülönbözetet a következők szerint számlázza: Azok, akik az OTP-nél vagy a takarékszövetkezeteknél vezetett átutalási betétszámlájukon egyenlítik ki a hírlap-előfizetési díjakat, a februári számlán találják az első negyedévi díjkülönbözetet. A második negyedévtől a

számlázás már az új díjak alapján, egy összegben történik.

A postahivatalokban nyilvántartott közületi előfizetések után esedékes díjkülönbözetet januárban és februárban számlázzák.

A Posta Központi Hírlapirodában előfizetők részére — tekintettel az ott nyilvántartott nagy tömegű egyéni és közületi előfizetésre — az első félévben folyamatosan számlázzák a díjkülönbözetet.